

Lovforslaget drejer sig jo om flere elementer – tre i alt. En forstærket indsats mod seksualforbrydere, navnlig seksualforbrydelser mod børn. én af de allerallerværste og mest kriminelle forbrydelser, som man kan forestille sig overhovedet. Grove seksualforbrydere skal i lidt videre omfang sættes i forvaring. Forvaringsdomme er jo tidsbestemte. Det er vel ikke livstid, og jeg skal sige, at Dansk Folkeparti stadig står ved vores forslag B 66 om en tvangsmæssig medicinsk kastration ved voldsforbrydelser i særlig grove tilfælde, og de grove tilfælde er jo, som vi nok alle er enige om, specielt når det drejer sig om børn.

Spørgsmålet om samfundstjeneste kan i nogle tilfælde være en udmærket løsning, men jeg skal i lighed med andre ordførere sige, at når det drejer sig om vold, om grov kriminalitet, om seksualforbrydelser eksempelvis – nu står det ikke lige nævnt, men i den kategori – så er det bestemt ikke nogen god idé. Det bør fortsat tilhøre de lettere forbrydelser, hvis der er noget, der er det, at man taler om samfundstjeneste.

Jeg vil nok sige om det tredje afsnit, at det er trist, at vores sprog er blevet så forsimplet og man bruger nogle ord, som ikke burde være skældsord, som skældsord. Altså ord som åndssvag er jo ret betegnende for, hvad der egentlig menes, og man kan så beklage, at det er blevet brugt i andre sammenhænge. At det nu skal ændres til mentalt retarderet, ja, det lyder måske nok lidt mere forfinet, men hvorfor ikke kalde tingene ved deres eget navn? Det er ikke umiddelbart noget, som Dansk Folkeparti vil sige nej til, men det er måske en sag, vi bør tænke over, at man skal passe på, at man ikke er bange for at kalde tingene, hvad de egentlig er, og ikke bruge de samme ord som skældsord. Åndssvageanstalt ændres til institution for personer med vidtgående psykiske handicap. Det er lidt underligt, synes jeg, at man i denne sammenhæng føler sig foranlediget til at ændre disse udtryk, men det er ikke det, der er afgørende for Dansk Folkepartis holdning til det her forslag.

De to andre elementer er ganske anderledes alvorlige, specielt spørgsmålet om seksualforbrydelser. Jeg tror heller ikke, at forslaget kan gennemføres i denne samling. Forslaget er jo kommet i denne udformning på baggrund af en aldeles alvorlig sag – det tror jeg, at ministeren er ganske enig i – og man følte anledning til at tage det op. Det er berettiget, at det bliver taget op, men det er meget sent, hr. minister, det vil

jeg også nok sige, men lad os se, hvad der sker under udvalgsbehandlingen.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Må jeg først sige tak for en generelt positiv modtagelse af forslaget. Det er klart, at jeg også kunne have ønsket mig, at det var fremsat tidligere end den 25. april, men det var altså det tidspunkt, hvor det kunne blive færdigt til.

Jeg vil også gerne sige den generelle bemærkning til de ordførere, der har været inde på ofrene, at jeg mener, det er rigtig og vigtigt at trække ofrene frem, og at vi bør gøre noget mere for ofrene. Jeg ville derfor gerne i næste folketings-samling, hvis jeg kunne få fremsat nogle forslag dér, kunne sikre ofrene bedre, kunne gøre ofrenes situation mere tålelig. Det er altså ikke i det her lovforslag, men det er noget, jeg arbejder med.

Så er det blevet sagt, at man blander for mange ting sammen, og det kan man jo selvfølgelig altid diskutere. Jeg vil nu sige, at ud over at jeg ønsker en skærpet indsats over for seksualforbrydelser, så er det her lovforslag både med hensyn til seksualforbrydelser og med hensyn til samfundstjeneste udtryk for, at vi på en måde skal søge strafformer, der gør, at muligheden for tilbagefald til ny kriminalitet af de samme personer bliver så begrænset som overhovedet muligt, og i det omfang behandling kan være med til det, skal vi bruge behandling, og det indeholder begge elementer. Begge elementer i forslaget har det sigte, at vi i forbindelse med vores straf gerne skulle sikre, at der ikke opstår ny kriminalitet, og på den måde hænger forslagene, synes jeg, udmærket sagligt sammen.

Jeg vil gerne takke hr. Svend Aage Jensby for en meget positiv gennemgang af forslaget. Jeg vil også gerne sige tak for godkendelsen af princippet om kombinationsdom. Hr. Jensby var så inde på, at bl.a. ved vold skulle vi være forsigtige med, hvordan vi brugte denne her nye bestemmelse. Dertil vil jeg sige, at det er jeg fuldt ud klar over og det synes jeg også. Men der er forskel på vold, der er forskel på grov, meningsløs vold, og så den vold, der er kommet mere tilfældigt frem. Hvor man i dag vil idømme en ubetinget, lang fængselsstraf, og hvor man med fordel kunne sige: Kunne vi lave en kombinationsdom her, hvor f.eks. to unge mennesker skubber til hinanden, de er måske berusede, og den ene kommer alvorligt til skade, og man kan sige, at det er ikke en planlagt ondskindet handling, men det er altså noget, der skete,